

PROTOKÓŁ nr 11
posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii
w dniu 7 grudnia 2021 roku

Posiedzenie zostało przeprowadzone w formie zdalnej (procedura pełna z telekonferencją i głosowaniem zdalnym podczas posiedzenia) na podstawie Zarządzenia nr 94 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 12 maja 2020 r. w sprawie zasad prowadzenia posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej. Za zgodą członkiń i członków Rady przebieg posiedzenia został zarejestrowany na potrzeby sporządzenia protokołu. Wszystkie głosowania jawne i tajne odbyły się za pośrednictwem systemu Ankieter, a materiały związane z głosowaniami zostały udostępnione w wersji elektronicznej na podstronie Biura Rad Naukowych Dyscyplin dostępnej dla osób uprawnionych. Nie odnotowano poważnych problemów z oddaniem głosu.

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Kulturze i Religii, dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz. otworzyła posiedzenie Rady w formie wideokonferencji, a następnie przeszła do sprawdzenia listy obecności. W posiedzeniu uczestniczyło 31 osób, w tym 26 pracowników samodzielnych. Osiągnięto zatem kworum wymagane do podejmowania uchwał (Rada liczy 38 członkiń i członków, w tym 29 pracowników samodzielnych).

W posiedzeniu uczestniczyli także zaproszeni goście:

a) w związku ze sprawą nadania bądź odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn:

- dr hab. Arkadiusz Janicki, prof. UG;
- dr hab. Ewa Stryczyńska-Hodyl, prof. UAM;
- dr hab. Danuta Roszko.

b) w związku ze sprawami dotyczącymi przewodów doktorskich:

- dr hab. Marta Bucholc, prof. ucz.;
- dr hab. Patrycjusz Pająk.

Rada obradowała bez udziału przedstawiciela doktorantów, który do momentu zwołania posiedzenia wciąż nie został wybrany przez Radę Samorządu Doktorantów.

Za obsługę techniczną posiedzenia i sporządzenie protokołu odpowiadała mgr Katarzyna Dombrowicz z Biura Rad Naukowych.

Część I

1. Porządek obrad

Przewodnicząca przedstawiła porządek obrad. Poinformowała, że na prośbę prof. dr hab. Joanny Jurewicz chciałaby w części II wprowadzić punkt dotyczący dyskusji nt. prac Zespołu Rady ds. zmian programowych w SDNH przed pkt. 3. *Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski.*

Proponowany porządek obrad z uwzględnioną zmianą

Część I

1. Przyjęcie porządku obrad.

Postępowania habilitacyjne

2. Ponowne rozpatrzenie sprawy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn.

Postępowania i przewody doktorskie

3. Nadanie stopnia doktora mgr. Mohamedowi Al-Gaim.

4. Nadanie stopnia doktora mgr Angelice Kosieradzkiej oraz wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej.

5. Nadanie stopnia doktora mgr Angelice Zanki.

6. Powołanie trzeciego recenzenta w przewodzie mgr. Jarosława Kopcia.

Część II

1. Przyjęcie protokołu z posiedzenia w dniu 2 listopada 2021.

2. Powołanie Komisji ws. nostryfikacji dyplomu doktorskiego p. Jakuba Taylora.

3. Dyskusja nt. prac zespołu Rady ds. zmian programowych w SDNH.

4. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski.

Wobec braku komentarzy i uwag na temat porządku obrad Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne w tej sprawie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **19**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
22	22	22	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada jednogłośnie przyjęła porządek obrad.

Postępowania habilitacyjne

2. Ponowne rozpatrzenie sprawy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn

Przewodnicząca poinformowała, że w związku z odwołaniem dr Moniki Michaliszyn od Uchwały nr 74 RND NoKiR z dn. 17 listopada 2021 r. ws. odmowy nadania jej stopnia doktora habilitowanego, Rada Doskonałości Naukowej podjęła decyzję o uchyleniu uchwały i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez RND NoKiR. Rada zobowiązana jest zatem poddać sprawę ponownie pod dyskusję.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sylwetkę Habilitantki. Dr Monika Michaliszyn uzyskała stopień doktora w UAM w 2003 r. (w dyscyplinie językoznawstwo). Była wykładowczynią na UAM, a potem w UW, zajmując się głównie tematyką łotewską. Wniosek o przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego złożyła 30 kwietnia 2019 r., jako główne osiągnięcia przedstawiając cykl publikacji zatytułowany *Związki kulturalne między Polską a Łotwą w okresie dwudziestolecia międzywojennego*. Obejmuje on 12 artykułów w języku polskim, łotewskim i angielskim. W pozostałym dorobku naukowym Habilitantka przedstawiła 7 innych prac dotyczących najnowszej historii Łotwy. We wniosku wskazała również na liczne osiągnięcia organizacyjne, popularyzatorskie oraz dyplomatyczne. Od 2018 r. dr Michaliszyn pełni funkcję Ambasador RP na Łotwie.

Komisja Habilitacyjna powołana w postępowaniu dr Michaliszyn zebrała się 22 października 2020 r. w składzie: dr hab. Arkadiusz Janicki, prof. UG – przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Grzegorz Błaszczyk – recenzent; dr hab. Ewa Stryczyńska-Hodyl, prof. UAM – recenzentka; prof. dr Ēriks Jēkabsons – recenzent; dr hab. Beata Kalęba – członkini; dr hab. Danuta Roszko – członkini; oraz dr hab. Zuzanna Grębecka – sekretarz. W postępowaniu przedstawiono dwie recenzje i trzy opinie z pozytywną konkluzją oraz jedną recenzję negatywną (prof. Grzegorz Błaszczyk) i jedną opinię negatywną (dr hab. Beata Kalęba). W głosowaniu Komisji nad wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Michaliszyn udział wzięło 7 osób, 5 osób oddało głos za, 1 osoba była przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. W uzasadnieniu uchwały znalazła się dość pozytywna, choć niejednoznaczna ocena całego dorobku Habilitantki. Główne osiągnięcie naukowe budziło jednak pewne wątpliwości większości członków Komisji. Dotyczyły one nieadekwatności szerokiego tematu („związki kulturalne”) wobec stosunkowo wąsko zdefiniowanych treści zawartych w przedstawionym cyklu (dotyczących związków naukowych wybranych badaczy), a także naukowej jakości przedstawionego materiału. Wśród artykułów dwa pojawiają się w zasadzie bez większych zmian w dwu językach, a dwa inne mają charakter przyczynkowski, co obniża badawczy poziom całości i znacznie zmniejsza jej objętość – główne osiągnięcie naukowe obejmuje ok. 130 stron tekstu o charakterze oryginalnym. Doceniono jednak wysoką jakość niektórych z przedstawionych artykułów, zwłaszcza poza głównym osiągnięciem, oraz wartość podjętego tematu. Działalność dydaktyczna i organizacyjna dr Michaliszyn oraz jej aktywność na polu międzynarodowym spotkały się z pozytywnymi ocenami członków Komisji.

Sprawa nadania stopnia doktora habilitowanego dr Michaliszyn była dyskutowana na posiedzeniu RND NoKiR w dn. 17 listopada 2020 r. Odebyła się wówczas dyskusja z udziałem członków Komisji Habilitacyjnej, którzy odpowiedzieli na zaproszenie: dr hab. Arkadiusza Janickiego, prof. UG; prof. dr hab. Grzegorza Błaszczyka; oraz dr hab. Zuzanny Grębeckiej. Podczas dyskusji Rada, poza szczegółową dyskusją o dorobku i

wniosku Habilitantki, rozważała również kryteria istotne w postępowaniu habilitacyjnym i relację pomiędzy oceną głównego osiągnięcia i pozostałego dorobku.

Ostatecznie w głosowaniu wniosku za nadaniem stopnia doktora habilitowanego dr Michaliszyn zapadło następujące rozstrzygnięcie: na 29 osób uprawnionych głosowało 25 osób, 2 osoby były za, 18 przeciw, a 4 wstrzymały się od głosu. W związku zatem z przepisami Uchwały nr 481 Rada podjęła Uchwałę nr 74 o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn.

Dn. 8 stycznia 2021 r. wpłynęło odwołanie Habilitantki od decyzji Rady, wnioskujące o uchylenie Uchwały nr 74 w całości i zawierające liczne zarzuty wobec przebiegu postępowania i samej Rady. Dotyczyły one m.in. kwestii powołania prof. Błaszczaka na recenzenta (dr Michaliszyn argumentowała, że nie miał on dostatecznych kompetencji do oceny dorobku, a sama recenzja została sporządzona wadliwie); niedostatecznie wnikliwego rozpatrzenia sprawy przez RND NoKiR oraz jej działania wbrew interesowi Habilitantki oraz wbrew duchowi ustawy poprzez podjęcie decyzji niezgodnej z wnioskiem Komisji Habilitacyjnej. W odwołaniu pojawił się także zarzut dotyczący braku głosowania nad uchwałą ws. odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Przewodnicząca podkreśliła, że obowiązująca ówczesnie w UW praktyka (wynikająca z przepisów zawartych w uchwale nr 481 Senatu UW z dnia 16 października 2019 r. ws. określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim) nie zobowiązywała Rady do głosowania nad uchwałą ws. odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego – była ona podejmowana na drodze odrzucenia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu tajnym. Nie ulega wątpliwości, że Rada działała w dobrej wierze, nie próbując w żaden sposób zaszkodzić interesowi Habilitantki. Nie było również jej intencją niestosowanie się do przepisów zawartych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Niemniej, w swojej decyzji RDN przychyliła się do zarzutu o wadliwym podjęciu decyzji w wyniku braku głosowania ws. uchwały o odmowie nadania stopnia.

RDN krytycznie odniosła się jednak do pozostałych zarzutów wysuwanych przez Habilitantkę, podkreślając też kontrolny charakter swoich kompetencji. W kwestii oceny merytorycznej RDN w swojej decyzji przywołuje jednak opinię eksperta, któremu powierzono przeanalizowanie dotychczas zgromadzonej dokumentacji sprawy. Ekspert, dr. hab. Krzysztofa Zajasa, ocenił zarówno poszczególne etapy postępowania habilitacyjnego, jak i wyraził opinię o dorobku Habilitantki, której fragmenty zostały przytoczone w Decyzji RDN. Wskazał on na ograniczony charakter głównego osiągnięcia naukowego dr Michaliszyn, wytykając liczne braki metodologiczne i bibliograficzne oraz przyczynkowski charakter przedstawionych tekstów. Zdecydowanie odrzucił zarzuty dotyczące powołania prof. Błaszczaka na recenzenta. Zarówno ten zarzut Habilitantki, jak i inne – w tym dotyczące nazbyt skrótowego uzasadnienia uchwały oraz podjęcia uchwały ze skutkiem odmiennym niż wskazywałby na to wniosek Komisji Habilitacyjnej – nie zostały podtrzymane przez RDN. Ostatecznie zatem powodem uchylenia Uchwały nr 74 był wyłącznie zarzut dotyczący braku głosowania ws. odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Przewodnicząca przypomniała, że w świetle decyzji RDN (a także obecnie obowiązujących rekomendacji w UW) Rada zobowiązana jest głosować do momentu,

aż jeden z wniosków – o nadanie lub odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego dr Michaliszyn uzyska bezwzględną większość głosów.

Następnie Przewodnicząca otworzyła dyskusję.

Głos zabrała prof. dr hab. Joanna Jurewicz, której zdaniem zarzut dotyczący prof. Błaszczaka jako recenzenta jest zupełnie niezrozumiały i niewłaściwy. Jego recenzja jest krytyczna, ale sporządzona właściwie.

Przewodnicząca dodała, że ekspert powołany przez RDN wyraźnie powiązał lakoniczną formę recenzji prof. Błaszczaka z charakterem poddawanych recenzji treści.

Prof. dr hab. Piotr Taracha zwrócił uwagę, że objętość recenzji bywa bardzo zróżnicowana, ale zadaniem recenzenta nie jest sformułowanie opinii o określonej długości. Skróctowość wypowiedzi bywa rzeczą cenna, a jeśli wypowiedź jest trafna i uargumentowana, niekoniecznie musi być rozwijana. Zdaniem prof. Tarachy chybiony jest także argument o braku uznania międzynarodowego prof. Błaszczaka. Dodał on także (odnosząc się do argumentu o działaniu wbrew duchowi ustawy), że ponowne głosowanie nad raz odrzuconym wnioskiem, mające potwierdzić jego odrzucenie, wydaje się niezgodne z duchem logiki. Jest to „urzędniczy chwyt”, który umożliwia skuteczne odwołanie od decyzji przy braku argumentów merytorycznych. Prof. Taracha zauważył także, że Habilitantka dokonała swego rodzaju autoplagiatu, przedstawiając ten sam tekst przełożony na różne języki.

Prof. dr hab. Leszek Kolankiewicz zauważył, że w sprawie dr Michaliszyn w zasadzie nie pojawiają się żadne nowe fakty poza jednym: RDN powołała eksperta, znawcę tematyki, który sformułował udokumentowaną opinię negatywną. Tę opinię RDN przyjęła i uwzględniła w swojej decyzji. Zdaniem prof. Kolankiewicza zakwestionowany został jedynie tryb podjęcia decyzji i brak głosowania nad odmową nadania stopnia. Profesor (jako członek nieistniejącej już Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów) przypomniał, że wymóg przeprowadzenia tego głosowania wynikał z uznania przez CK praktyki Naczelnego Sądu Administracyjnego, który jego brak uwzględnił jako argument w swoich orzeczeniach. Tę praktykę przejęła od CK również RDN. W sprawie dr Michaliszyn chodzi zatem wyłącznie o ponowne przeprowadzenie głosowania, ponieważ merytorycznie została ona dogłębnie rozpoznana w listopadzie 2020 r.

Następnie głos zabrał dr hab. Arkadiusz Janicki, prof. UG, który pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu dr Michaliszyn. Zgodził się, że w świetle decyzji RDN, kolejna dyskusja merytoryczna dotycząca wniosku Habilitantki nie jest konieczna. Dodał też, że kwestionowanie kompetencji prof. Błaszczaka było błędnym posunięciem ze strony dr Michaliszyn i zarzut ten został słusznie oddalony przez RDN.

Wobec braku zgłoszeń do dyskusji Przewodnicząca zamknęła ją i zarządziła głosowanie tajne ws. nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn (zgodnie z wnioskiem przedstawionym przez Komisję Habilitacyjną w tym postępowaniu).

Wyniki w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
24	24	1	20	3

Przewodnicząca stwierdziła, że wniosek ws. nadania stopnia nie uzyskał bezwzględnej większości „za”, w związku z czym zarządziła głosowanie w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn (wniosek przeciwny).

Wyniki w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
25	25	24	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada **bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę ws. odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Michaliszyn.**

Przewodnicząca podziękowała Członkom Komisji Habilitacyjnej za przybycie i uczestnictwo w dyskusji.

Postępowania i przewody doktorskie

2. Nadanie stopnia doktora mgr. Mohammedowi Al-Gaim

Wniosek w sprawie nadania mgr. Mohammedowi Al-Gaim stopnia doktora złożyła Komisja Doktorska powołana w tym postępowaniu (przewodniczący – prof. dr hab. Piotr Taracha), przed którą odbyła się publiczna obrona rozprawy Doktoranta.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Mohammed Al-Gaim jest autorem rozprawy doktorskiej *Społeczna i kulturowa rola szyitów w Iraku – od królestwa do republiki*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Janusz Danecki, a jej recenzentami prof. dr hab. Hassan Jamsheer (UŁ), dr hab. Łukasz Fyderek (UJ w Krakowie) oraz dr hab. Michał Moch, prof. IKSIO PAN. Publiczna obrona rozprawy odbyła się 16 listopada 2021 r. w trybie zdalnym. W głosowaniu nad przyjęciem obrony udział wzięło 11 osób (na 11 uprawnionych do głosowania). Głosów ważnych oddano 10, za oddano 10, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 0. Komisja podjęła zatem uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej o nadanie mgr. Mohammedowi Al-Gaimowi stopnia doktora.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **29**, kworum: **15**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
25	25	25	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr. Mohammedowi Al-Gaim.**

4. Nadanie stopnia doktora mgr Angelice Kosieradzkiej oraz wyróżnienie jej rozprawy doktorskiej

Wniosek w sprawie nadania mgr Angelice Kosieradzkiej stopnia doktora złożyła Komisja Doktorska RND NoKiR ds. przewodów otwartych na Wydziale Polonistyki przed 30 kwietnia 2019 r. w dyscyplinie kulturoznawstwo, która pełniła funkcję komisji doktorskiej w tym przewodzie i przed którą odbyła się publiczna obrona rozprawy Doktorantki.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Angelika Kosieraszką jest autorką rozprawy doktorskiej *Krajobraz socjalistycznego miasta jako przedmiot bułgarskich praktyk artystycznych po 1989 roku. Przypadek Sofii*. Promotorką rozprawy była dr hab. Magdalena Bogusławska, prof. ucz., a recenzentami dr hab. Jacek Zydorowicz, prof. UAM i doc. dr hab. Nikolay Papuchiev (Uniwersytet Sofijski). Publiczna obrona rozprawy odbyła się 3 listopada 2021 r. W głosowaniu nad przyjęciem obrony udział wzięło 11 osób (na 11 uprawnionych do głosowania). Głosów za oddano 11, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 0. Komisja podjęła zatem uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej o nadanie mgr Angelice Kosieradzkiej. Jednocześnie Komisja wystąpiła z wnioskiem o wyróżnienie rozprawy doktorskiej. W głosowaniu nad wnioskiem o wyróżnienie udział wzięło 11 osób (na 11 uprawnionych do głosowania). Głosów za oddano 11, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 0.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **32**, kworum: **16**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
25	25	25	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr Angelice Kosieradzkiej.

Następnie zarządziła głosowanie tajne w sprawie wyróżnienia rozprawy.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **32**, kworum: **16**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
22	22	17	0	5

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów wyróżniła rozprawę doktorską mgr Angeliki Kosieradzkiej.

5. Nadanie stopnia doktora mgr Angelice Zanki

Wniosek w sprawie nadania mgr Angelice Zanki stopnia doktora złożyła Komisja Doktorska RND NKiR ds. przewodów otwartych na Wydziale Polonistyki przed 30 kwietnia 2019 r. w dyscyplinie kulturoznawstwo, która pełniła funkcję komisji doktorskiej w tym przewodzie i przed którą odbyła się publiczna obrona rozprawy Doktorantki.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Angelika Zanki jest autorką rozprawy doktorskiej *Naród między kontynentami. Emigracja Chorwatów do Ameryki Południowej i ich powroty do kraju w kontekście politycznym*. Promotorem rozprawy był dr hab. Patrycjusz Pająk, a recenzentami byli dr hab. Maciej Czerwiński, prof. UJ i dr hab. Leszek Małczak, prof. UŚ. Publiczna obrona rozprawy odbyła się 10 listopada 2021 r. W głosowaniu nad przyjęciem obrony udział wzięło 8 osób (na 11 uprawnionych do głosowania). Głosów za oddano 7, głosów przeciw – 0, wstrzymujących się – 1. Komisja podjęła zatem uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej o nadanie mgr Angelice Zanki stopnia doktora.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów zarządziła głosowanie tajne w sprawie nadania stopnia.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **32**, kworum: **16**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
25	25	24	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada bezwzględną większością głosów podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora mgr Angelice Zanki.

6. Powołanie trzeciego recenzenta w przewodzie mgr. Jarosława Kopia

Wniosek w sprawie wyznaczenia trzeciego recenzenta rozprawy doktorskiej mgr. Jarosława Kopia przedstawiła Rada Wydziału „Artes Liberales”, która pełni funkcję komisji doktorskiej w tym przewodzie.

Przewodnicząca krótko przedstawiła sprawę. Mgr Jarosław Kopeć jest autorem rozprawy doktorskiej *Myślenie wśród cyfrowych nie-ludzi. Kolonizacja analogowego przez cyfrowe*. Rozprawa została ukończona i przyjęta przez promotorkę dr. hab. Martę Bucholc (Wydz. Socjologii UW). RND NoKiR w dniu 2 marca 2021 r. powołała dr. hab. Krzysztofa Abriszewskiego, prof. UMK i dr. hab. Mirosława Filiciaka, prof. SWPS na recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. Kopia. Prof. Filiciak przesłał pozytywną recenzję, zaś prof. Abriszewski – negatywną. W świetle przepisów Ustawy o stopniach z 2003 r. zaszła zatem konieczność powołania trzeciego recenzenta. Rada WAL zaproponowała do tej roli prof. dr. hab. Rafała Drozdowskiego (UAM), który w swoich badaniach zajmuje się socjologią wizualną oraz socjologią społeczeństw współczesnych, co koresponduje z tematem rozprawy mgr. Kopia.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie. Wobec braku zgłoszeń do dyskusji zarządziła głosowanie.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **30**, kworum: **15**

Oddano głosów:

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZY- MUJĄCYCH SIĘ
prof. dr hab. Rafał Drozdowski	25	25	24	0	1

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada bezwzględną większością głosów wyznaczyła prof. dr. hab. Rafała Drozdowskiego na recenzenta rozprawy doktorskiej mgr. Jarosława Kopia.**

Część II

1. Przyjęcie protokołu nr 10 z dnia 2 listopada 2021 r.

Przewodnicząca poinformowała, że nie wpłynęły do niej żadne uwagi na temat przedstawionego projektu protokołu. Zapytała, czy ktoś chciałby zgłosić uwagę lub komentarz. Wobec braku zgłoszeń zarządziła głosowanie jawne w sprawie przyjęcia protokołu nr 10 z dnia 2 listopada 2021 r.

Wyniki

Liczba osób uprawnionych do głosowania: **38**, kworum: **19**

Oddano głosów:

OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
28	28	28	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada jednogłośnie przyjęła protokół nr 10 z dnia 2 listopada 2021 r.**

2. Powołanie Komisji ws. nostryfikacji dyplomu doktorskiego p. Jakuba Taylora

Przewodnicząca poinformowała, że p. Jakub Taylor ubiegający się o nostryfikację stopnia doktora uzyskanego w Korei uzupełnił wszystkie braki formalne w przedstawionym wniosku. Rada może zatem go procedować dalej. Zgodnie ze wcześniejszymi ustaleniami oceną merytoryczną wniosku p. Taylora zajmie się powołana w tym celu Komisja złożona z osób specjalizujących się w zagadnieniach związanych z kulturą i językami Wschodniej Azji. Do składu komisji zaproponowano następujące osoby:

- 1) dr hab. Iwona Kordzińska-Nawrocka, prof. ucz.;
- 2) prof. dr hab. Ewa Pałasz-Rutkowska;
- 3) dr Anna Paradowska;
- 4) dr hab. Ewa Rynarzewska.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję w tej sprawie. Wobec braku zgłoszeń Przewodnicząca zarządziła głosowanie ws. powołania Komisji w przedstawionym składzie.

Wyniki

IMIĘ I NAZWISKO	OGÓŁEM	WAŻNYCH	ZA	PRZECIW	WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ
dr hab. Iwona Kordzińska-Nawrocka, prof. ucz.	28	28	27	0	1
prof. dr hab. Ewa Pałasz-Rutkowska	28	28	28	0	0
dr Anna Paradowska	28	28	28	0	0
dr hab. Ewa Rynarzewska	28	28	28	0	0

Przewodnicząca stwierdziła, że **Rada większością głosów zdecydowała o powołaniu Komisji ws. nostryfikacji stopnia p. Jakuba Taylora.**

3. Dyskusja nt. prac Zespołu Rady ds. zmian programowych w SDNH

Przewodnicząca poinformowała, że przekazała dotychczasowe ustalenia Rady (w tym pismo wystosowane przez zespół kwalifikacyjny dyscypliny do SDNH oraz uchwały RDN NoKiR) Dyrektorce SDNH, dr hab. Monice Rekowskiej, prof. ucz., Prorektorowi ds. badań prof. dr hab. Zygmuntowi Lalakowi oraz Przewodniczącym Rad Naukowych Dyscypliny Literaturoznawstwo (prof. dr hab. Witold Sadowski) i Językoznawstwo (prof. dr hab. Magdalena Danielewicz), którzy przyjęli je z zainteresowaniem. Prof. Rekowska przekazała, że na grudniowym posiedzeniu Rady SDNH będą dyskutowane również kwestie związane z programem szkoły.

Następnie Przewodnicząca oddała głos prof. Joannie Jurewicz, kierującej pracami Zespołu Rady ds. zmian programowych w SDNH.

Prof. Jurewicz przekazała informacje dotyczące prac Zespołu powołanego podczas ostatniego posiedzenia Rady. Odbyło się kilka jego spotkań, podczas których Zespół (w tym przedstawiciele doktorantów) dyskutowali na tematy związane z programem i funkcjonowaniem Szkoły. Doktoranci zgłosili wiele uwag, duża część z nich związana była z organizacją Szkoły – w tej chwili Zespół postanowił odłożyć dyskusję na ten temat, skupiając się raczej na kwestiach merytorycznych. Prof. Jurewicz wskazała kwestie, które spotykają się z największą krytyką ze strony doktorantów: m.in. brak seminarium doktoranckiego, brak spotkań międzydyscyplinarnych oraz współpracy międzypokoleniowej, między doktorantami a kadrą nauczającą. Na podstawie tych dyskusji Zespół opracował ankietę, którą chciałby rozpowszechnić wśród doktorantów, aby uzyskać szerszy ogląd sprawy. Ankieta zawiera siedem pytań dotyczących kwestii związanych z programem szkoły, seminarium doktoranckim, formułą Szkoły Mistrzów, ofertą dydaktyczną i sposobem jej konstruowania czy uczestnictwem w zebraniach zakładów czy katedr. Prof. Jurewicz podkreśliła, że Zespół chciałby upowszechnić ankietę we współpracy z odpowiednimi organami Samorządu Doktorantów, aby mogła ona trafić do jak najszerszej liczby zainteresowanych. Następnie prof. Jurewicz oddała głos dr. hab. Pawłowi Frelikowi, prof. ucz., który również jest członkiem Zespołu.

Prof. Frelik zauważył, że pytania zawarte w ankiecie na pozór mogą wydawać się bardzo wybiórcze, jednak taki był zamysł Zespołu. Nie chodzi bowiem o wysondowanie doktorantów na temat wszystkich możliwych problemów, lecz o ustalenie, na ile te z nich, które dotąd były wskazywane zarówno przez uczących, jak i przedstawicieli doktorantów, rzeczywiście dotyczą całej społeczności.

Dr hab. Marta Rakoczy, prof. ucz., dodała wyjaśnienie, że Samorząd Doktorantów UW wyznaczył przedstawicielkę do Zespołu, p. Aleksandrę Grzegorską. W jego pracach brali też udział doktoranci zaproszeni przez członkinie i członków Zespołu. Osoby te chętnie dzieliły się swoimi doświadczeniami i przemyśleniami, dzięki czemu udało się uzyskać dość solidną opinię doktorantów nt. kwestii związanych z programem i funkcjonowaniem SDNH. Zdaniem prof. Rakoczy dobrym pomysłem byłoby, aby uwagi doktorantów dotyczące kwestii organizacyjnych przekazać Szkole bądź konkretnemu zespołowi działającemu w jej obrębie. Materiał ten wciąż jednak pozostaje na etapie konsultacji z Samorządem.

Przewodnicząca podkreśliła, że ważna jest współpraca między Szkołą, Radami Naukowymi Dyscyplin i Samorządem, aby można było doprowadzić do konkretnych zmian popartych solidnymi argumentami.

Następnie głos zabrała prof. dr hab. Katarzyna Pachniak, która poinformowała, że sprawa reformy szkół doktorskich została podjęta podczas ostatniego posiedzenia Komisji Senackiej ds. naukowych w listopadzie br. Brali w niej udział dyrektorzy wszystkich szkół doktorskich UW. Z kilkogodzinnej dyskusji nt. szkół wynika, że osoby nimi kierujące doskonale zdają sobie sprawę z wszystkich problemów, o których mowa. Prof. Pachniak dodała, że pozwoliła sobie wystąpić podczas posiedzenia Komisji w imieniu RND NoKiR i poruszyć temat zbyt niskich limitów przyjęć w dyscyplinie. Dyrektorka SDNH prof. Rekowska odpowiedziała, że doskonale rozumie ten problem, aczkolwiek sprawa jest bardzo trudna i związana w dużej mierze z finansami. W opinii prof. Pachniak dyrektorzy szkół są otwarci na zmiany i chętni do współpracy.

Dr hab. Agata Nalborczyk, prof. ucz. przypomniała, że kiedy wraz z dr hab. Anną Horolets, prof. ucz. poruszyły podczas posiedzenia Rady SDNH temat limitów przyjęć, otrzymały odpowiedź, że Uniwersytet nie dysponuje odpowiednimi funduszami, toteż zwiększenie limitu w jednej dyscyplinie wymaga jego zmniejszenia w innej. Wydaje się zatem, że bez zmiany finansowania szkół, nie ma szans na zmianę limitów. Prof. Nalborczyk zasugerowała również zmianę w ankiecie, która dotyczy opinii nt. zajęć dotyczących pozyskiwania grantów, ponieważ w każdej dyscyplinie te zajęcia prowadzone są inaczej i przez inne osoby.

Następnie głos zabrała prof. Rakoczy, która zauważyła, że w grupie doktorantów biorących udział w pracach zespołu jest duży poziom frustracji, ale też duża jest także chęć współpracy i poszukiwania rozwiązań dla problemów. Zespół dysponuje nie tylko opiniami doktorantów związanych z SDNH, ale także tych kształcących się w MSD – które również może przekazać tej Szkole lub odpowiedniemu zespołowi.

Prof. Frelik odniósł się do kwestii podjętej przez prof. Nalborczyk. Zespół może zmienić treść pytań w ankiecie, jednak na pewno nie będzie też opiniował negatywnie żadnych zajęć w przypadku dużej rozbieżności opinii doktorantów. Zaznaczył również, że nie wszystkie kwestie problematyczne (jak np. tryb zamawiania zajęć) zostały zawarte w ankiecie, ponieważ nie są to sprawy bezpośrednio związane z opinią doktorantów.

Następnie głos zabrał prof. Taracha, który podzielił się informacją otrzymaną od Kanclerza, zgodnie z którą Ministerstwo Edukacji i Nauki przyznało dodatkowe środki dla UW w wysokości ponad 14 milionów złotych. Być może warto byłoby zasugerować władzom uczelni i szkołom, by wykorzystały je również w celu podniesienia limitów przyjęć choćby o kilka miejsc.

Prof. Jurewicz zauważyła, że doktoranci zwracali uwagę również na kwestie finansowe (w tym np. brak Nagrody Rektora za szczególne osiągnięcia). Chwilowo zespół postanowił nie podejmować tych zagadnień, ale to jedna ze spraw na przyszłość.

Prof. Pachniak dodała, że na posiedzeniu Komisji Senackiej mocno wybrzmiał głos zarówno przedstawicieli doktorantów, jak i dyrektorów szkół dotyczący wysokości stypendiów. Obecnie przyznawana kwota na pierwszych dwóch latach szkoły ledwie wystarcza na pokrycie kosztów wynajmu kawalerki w Warszawie. Założenie, że dzięki stypendium doktorant mógłby skupić się wyłącznie na przygotowaniu rozprawy i nie musiałby pracować, jest złudne. Przy obecnej wysokości stypendium wielu

doktorantów nie ma wyboru i musi podjąć pracę. Inna kwestia poruszana podczas posiedzenia Komisji dotyczyła oceny śródkresowej doktorantów – zwracano uwagę na jej niejasne kryteria oraz to, że wiele doktorantów w ogóle do niej nie podeszło. Przyczyn można szukać zarówno we wspomnianej niejasności kryteriów, sytuacji pandemicznej czy właśnie podjęciu pracy zarobkowej, która utrudnia prowadzenie pracy naukowej w tempie i formie, jaką narzucają szkoły doktorskie.

Prof. Taracha wyraził obawę, że osoby niepodchodzące do oceny śródkresowej mogły być „martwymi duszami”, których nie brak w grupie studenckiej. Tak jak studenci studiują dla legitymacji, tak też i ci doktoranci mogli kształcić się przez 2 lata i pobierać stypendium, nie robiąc w zasadzie niczego – nie jest to przecież trudne. Należałoby ocenić skalę tego zjawiska, bo wysoki wskaźnik tego typu osób jest dość niepokojący.

Prof. dr hab. Jolanta Sujecka wyraziła z kolei zaniepokojenie głosem prof. Tarachy. Podzieliła się swoim doświadczeniem z Wydziału „Artes Liberales”, gdzie doktoranci są ewaluowani co dwa miesiące. Przyjmowanie do szkoły doktorskiej „martwych dusz” jest niezwykle krzywdzące dla osób, które być może w rekrutacji poradziły sobie gorzej, ale do kształcenia podchodzą poważnie.

Przewodnicząca podsumowała dotychczasową dyskusję. Zauważyła, że kwestie dotyczące oceny śródkresowej należy odłożyć do czasu przedstawienia jej wyników oraz statystyk przez szkoły. Zapewne zdarzają się osoby, które „znikają” w toku kształcenia i może to źle świadczyć zarówno o promotorach, jak i ogólnej sytuacji w szkołach. Zwróciła też uwagę, że informacja dotycząca celowej dotacji MEiN jest niepokojąca – oznacza ona bowiem, że nie ma w planach poszerzenia działalności szkół doktorskich, a wręcz przeciwnie – brakuje środków na to, aby funkcjonowały one w dotychczasowej formie. Przeznaczenia tych środków na zwiększenie limitów wymagałoby wspólnego stanowiska przedstawicieli wszystkich jednostek reprezentujących dyscyplinę nauki o kulturze i religii.

Ad vocem wypowiedział się prof. Frelik, który zapytał, czy przeznaczenie dodatkowych środków na zwiększenie limitów przyjęć jest rzeczywiście dobrym rozwiązaniem, czy też raczej należy sugerować zmianę algorytmu, wedle którego przyznano limity poszczególnym dyscyplinom.

Następnie głos zabrał prof. Taracha, który zgodził się co do tego, że przedstawiciele jednostek powinni osobiście przedstawić sprawę podniesienia limitu władzom uczelni, zwracając uwagę na ogromną dysproporcję między przyjęciami do szkół doktorskich, a przyjęciami na studia doktoranckie. Niskie limity przyjęć skutkujące niską liczbą doktorów stwarzają zagrożenie dla przetrwania dyscypliny – jeżeli nic się nie zmieni, za kilka lat odpowiednie odnowienie kadry może być niemożliwe. Z każdym rokiem luka pokoleniowa się powiększa, a nie są podejmowane żadne działania w celu rozwiązania tego problemu.

Przewodnicząca odpowiedziała, że prześle do kierowników jednostek prośbę o przedstawienie danych dotyczących przyjęć na studia doktoranckie w poprzednich latach. Pozostałe argumenty związane z niskim limitem przyjęć zawarte są już w uchwałach i pismach Rady. Po zredagowaniu odpowiedniego pisma, trzeba będzie umówić się na spotkanie z Prorektorem ds. badań, co, jak przewiduje Przewodnicząca, nie będzie możliwe wcześniej niż na początku ferii zimowych. Prof. Kurz powróciła też do uwag zgłaszanych przez doktorantów, a o których mówiła wcześniej prof. Jurewicz, zwracając uwagę na kwestię domagania się przez doktorantów Nagrody Rektora. Jej

zdaniem jest to problem symptomatyczny, który wskazuje na bardziej skomplikowane zagadnienie wciąż nieustalonej pozycji doktorantów w środowisku uniwersyteckim. Zgodnie z definicją ustawową nie jest to student, ale młody badacz – jako taki powinien zatem być uwzględniany przy przyznawaniu Nagrody Rektora, skoro jego praca badawcza uwzględniana jest w ewaluacji. Tak jednak nie jest. Proponując rozwiązania problemów, z którymi borykają się doktoranci szkół doktorskich, nie należy zapominać o tych podstawowych kwestiach.

Prof. Jurewicz zapowiedziała, że po rozestaniu ankiet i otrzymanie ich wyników Zespół zajmie się ich opracowaniem. Następnie przedstawi wyniki oraz propozycje rozwiązań.

Dr hab. Paweł Rodak, prof. ucz. zgodził się z wcześniejszym głosem prof. Tarachy dotyczącym problemu powiększającej się luki pokoleniowej. Jego zdaniem, jeżeli nic się nie zmieni, to w perspektywie 10-15 lat niemal zupełnie zabraknie młodych pracowników nauki. Nie jest to problem dotyczący wyłącznie kilku jednostek, ale całej dyscypliny. Należy zatem myśleć nie tylko o kwestiach bieżących, ale podjąć ważny problem, którego skutki odczuwalne będą dopiero w przyszłości, ale które potencjalnie zagrożą istnieniu niektórych specjalności.

Przewodnicząca podsumowując, zauważyła, że kwestią limitów należałoby się zająć po przedstawieniu wyników oceny śródkresowej.

Prof. Horolets *ad vocem* poinformowała, że wyniki oceny śródkresowej powinny zostać zreferowane na najbliższym posiedzeniu Rady SDNH 17 grudnia br.

Przewodnicząca zamknęła tę część dyskusji.

4. Informacje Przewodniczącej i wolne wnioski.

Pierwsza z informacji dotyczy **ewaluacji działalności naukowej** uczelni w poszczególnych dyscyplinach. Większość danych została już wprowadzona do odpowiednich systemów, trwają prace korekcyjne. Sytuacja pozostaje dynamiczna ze względu na działania ustawodawcy. Na początku grudnia ukazała się kolejna aktualizacja wykazu czasopism, co pociąga za sobą konieczność aktualizacji danych wprowadzonych do systemów. Etap wprowadzania danych do systemów ma zostać ostatecznie zamknięty 15 stycznia.

Ad vocem w sprawie czasopism wypowiedziała się prof. Jurewicz, która jako członkini Komisji Ewaluacji Nauki zwróciła uwagę, że decyzje Ministra podejmowane są z pominięciem opinii Komisji, która przygotowuje kolejne oświadczenie w tej sprawie.

Następnie głos zabrała prof. Sujecka, która po lekturze wykazu stwierdziła, że MEiN ignoruje głosy dotyczące błędnego przypisania czasopism do dyscyplin. Wygląda to tak jakby nikt nie usunął z wykazu starych dyscyplin, a jedynie dopisał nowe.

Prof. Taracha zauważył, że nie jest to duży problem, ponieważ wiele czasopism ma interdyscyplinarny czy wielodyscyplinarny charakter. Te wpisy mogą być zatem sensowne. Co więcej, publikacje w czasopiśmie z innej dyscypliny, można przypisać do swojej, o ile charakter artykułu jej odpowiada. Prawdopodobnie nikt też nie będzie tego weryfikował i decydujące będą oświadczenia pracowników – autorów tekstów.

Prof. Sujecka odpowiedziała, że problemem jest niewłaściwe przypisywanie czasopism do dyscypliny, z którą nie mają nic wspólnego, oraz pozostawienie w wykazie nazw dyscyplin według starej klasyfikacji (która przestała obowiązywać w 2018 r). Zdaniem prof. Sujeckiej, jest to mylące i niechlujne.

Przewodnicząca zauważyła, że tego typu usterki wynikają właśnie z szybko i wielokrotnie wprowadzanych zmian w przepisach, które pociągają za sobą konieczność zmian w dokumentach oraz systemach. Obecne kierownictwo MEiN kpi z założeń Ustawy 2.0 – to, co było w niej kiedyś krytykowane, jest ukazywane jako absurdalne, ale w zamian nie pojawia się żadna spójna i merytoryczna propozycja polityki naukowej.

Prof. Jurewicz zauważyła, że większy problem z czasopismami polega na tym, że pisma lokalne, czasem słabe naukowo, nawet jeśli wydawane przez rozpoznawalne instytucje czy osoby, dostają noty równe uznanym czasopismom zagranicznym. W świetle tego należałoby się zastanowić, czy nadchodząca ewaluacja w ogóle może być sprawiedliwa.

W dalszej kolejności Przewodnicząca poinformowała, że w UW w dyscyplinie nauki o kulturze i religii ewaluacji podlegają 304 osoby zatrudnione w 10 jednostkach. Jest to bodaj druga co do wielkości dyscyplina w Uniwersytecie. Przedstawiła też podstawowe informacje dotyczące obecnego stanu sprawozdania osiągnięć w dyscyplinie. Najbardziej problematyczna jest kwestia tzw. trzeciego kryterium – w dyscyplinie nauki o kulturze i religii należy zgłosić trzy tego rodzaju osiągnięcia. Jest to zadanie trudne ze względu na konieczność przedstawienia odpowiednio udokumentowanego logicznego ciągu zdarzeń, który wykazuje, że określone badania przeprowadzone w UW przyniosły realny skutek w postaci zmiany społecznej.

Prof. Marta Rakoczy zauważyła, że odpowiednie zastosowanie „trzeciego kryterium” w naukach humanistycznych, a zwłaszcza w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, wymagałoby powołania nowych jednostek badawczych, które zajmowałyby się wyłącznie oceną wpływu społecznych badań prowadzonych w dyscyplinie i metodologią takich badań.

Przewodnicząca odpowiedziała, że w tej chwili podstawowym zadaniem dyscypliny jest przekonanie ekspertów, że prowadzone badania rzeczywiście przyniosły zmianę społeczną. Zauważyła także, że wybór odpowiednich osiągnięć w dyscyplinie nauki o kulturze i religii jest trudny także ze względu na charakter dyscypliny i podejmowanych w jej obrębie zagadnień badawczych, niekoniecznie zgodnych z obecną polityką państwową.

Przewodnicząca zapytała, czy są inne sprawy bądź wnioski. Wobec braku zgłoszeń zamknęła dyskusję i podziękowała wszystkim za obecność oraz uczestnictwo w dyskusji. Przypomniała, że kolejne posiedzenie odbędzie się 7 grudnia.

Na tym posiedzenie zamknięto ok. godz. 18.40.

Protokołowała: *K. Dombrowicz*

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki o Kulturze i Religii: *I. Kurz*